

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Rusu Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Rusu Andrei xxxx xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.01.2020 – 12.03.2020;

Instanța de apel: 10.06.2020 – 30.09.2020;

Instanța de recurs: 19.11.2020 – 03.03.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Soroca, sediul Florești din 12 martie 2020, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Rusu Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal la 3 ani închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport;

- în baza art.266 Cod penal la 1 an închisoare;

- în baza art.163 alin.(2) lit. a) Cod penal la 2 ani închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Rusu Andrei i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În temeiul art.90¹ Cod penal, prima parte a pedepsei – 1 an 6 luni de închisoare, se va executa în penitenciar, iar restul pedepsei – 3 ani închisoare, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, pe un termen de probațiune de 3 ani.

A fost respinsă solicitarea privind aplicarea confiscării speciale a automobilului de model "Hyundai H100" cu numărul de înmatriculare XXXX.

A fost dispus ca corpul delict: automobilul de model "Hyundai H100", cu numărul de înmatriculare XXXX, care se păstrează în incinta IP Florești, să fie restituit proprietarului.

A fost dispusă încasarea de la Rusu Andrei în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 320 lei.

A fost admisă parțial acțiunea civilă, fiind dispusă încasarea din contul lui Rusu Andrei în beneficiul lui Ceban Elena suma de 3 000 lei în calitate de cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice și suma de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, pretenția ce ține de încasarea de la Rusu Andrei în beneficiul Elenei Ceban, a indemnizației lunare în sumă de 1 985 lei, a fost admisă în principiu.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Rusu Andrei la data de 05.10.2019, aproximativ la ora 17:30, deținând permis de conducere, valabil pentru categoria de autovehicul condus, aflându-se la volanul automobilului de model "Hyundai H100", cu numărul de înmatriculare XXXX, ce-i aparține și deplasându-se pe traseul central al satului Cunicea, raionul Florești, ignorând cerințele Regulamentului circulației rutiere, prevăzute de pct.10 ce prevede că persoana care conduce un vehicul trebuie: ... alin.(1) lit. b) să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum, n-a ținut permanent seama de împrejurări, n-a apreciat corect situația reală pe drum în care se afla autoturismul în momentul respectiv, încălcând prevederile Regulamentului circulației rutiere prevăzute de prevederile pct.39 alin.(2) lit. a), b) al Regulamentului circulației rutiere potrivit cărora, înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic, în cazul în care vehiculul iese de pe un teritoriu adiacent drumului, conducătorul trebuie să se informeze prin intermediul mijloacelor de semnalizare rutieră și să circule doar în direcția permisă de deplasare pe drumul respectiv, să cedeze trecerea pietonilor și vehiculelor care circulă pe acest drum, pct.45 alin.(1) lit. a), b), d), care stipulează că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, b) dexteritatea în conducere care iar permite să prevadă situațiile periculoase, d) situația rutieră, alin.(2) ... în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, drept rezultat al încălcărilor comise, nu a redus viteza suficient ca să poată opri la apariția obstacolului de față și anume a pietonului Ceban Elena, care la acel moment se deplasa pe acostament, nu a manifestat prudență sporită și ca urmare a acestor acțiuni neglijente a comis tamponarea acesteia cu automobilul condus.

În rezultatul accidentului de circulație, Elenei Ceban i-au fost cauzate, vătămări corporale grave periculoase pentru viață.

Tot el, continuându-și acțiunile criminale, la 05.10.2019, aproximativ la ora 17:30, conducând automobilul de model "Hyundai H100", cu numărul de înmatriculare XXXX, pe traseul central al satului Cunicea, raionul Florești și încălcând prevederile pct.10, 39, 45

ale Regulamentului circulației rutiere, a tamponat pietonul Ceban Elena, care în rezultatul leziunilor corporale primite a fost internată în stare gravă în Spitalul raional Florești, astfel, provocând urmările indicate la art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal și anume, vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, iar ulterior având scopul eschivării de răspundere penală pentru fapta comisă, încălcând cerințele pct.12 alin.(1) care prevede că conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat: a) să oprească imediat vehiculul semnalizându-l în conformitate cu punctul 37 subpunctul 1) litera a) sau subpunctul 2) din prezentul Regulament; b) să nu schimbe poziția vehiculului și a obiectelor de pe carosabil provenite ca urmare a accidentului în traficul rutier, cu excepția cazurilor prevăzute în subpunctul 1) literele c) și d) din prezentul punct; c) să acorde primul ajutor, să cheme ambulanța în cazul în care în accident au fost cauzate traumatisme persoanelor, iar dacă aceasta nu este posibil sau în cazurile de urgență - să asigure transportarea persoanei traumatizate la cea mai apropiată unitate medicală cu un vehicul de ocazie ori cu propriul vehicul, să declare la unitatea medicală identitatea sa, prezentând permisul de conducere sau alt act, precum și certificatul de înmatriculare a vehiculului, ulterior să revină la locul accidentului; e) să marcheze locul inițial al vehiculului, obiectelor ce țin de accident și a persoanei traumatizate, dacă se impune schimbarea poziției acestora pentru acordarea primului ajutor, transportarea persoanei traumatizate cu propriul vehicul la unitatea medicală sau pentru eliberarea carosabilului; fi să asigure, pe cât posibil, păstrarea urmelor, precum și ocolirea locului accidentului; g) să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea lucrătorilor de poliție; a părăsit locul accidentului rutier nominalizat.

Tot el, continuându-și acțiunile criminale, la data de 05.10.2019, aproximativ la ora 17:30, aflându-se pe traseul central din satul Cunicea, raionul Florești, având scopul eschivării de la răspundere penală pentru fapta comisă, precum și scopul lăsării fără ajutor a unei persoane care se află într-o stare periculoasă pentru viață și este lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza vătămărilor corporale primite și neputinței, situație periculoasă în care el însuși a pus-o, după ce conducând mijlocul de transport de model "Hyundai H100", cu numărul de înmatriculare XXXX, a comis tamponarea pietonului Ceban Elena, cauzându-i leziuni corporale grave, cunoscând cu bună-știință despre primejdie și având posibilitate reală de a-i acorda ajutor acesteia, a părăsit locul accidentului rutier nominalizat, lăsând victima în primejdie.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia au declarat apeluri:

3.1. Procurorul, prin care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care Rusu Andrei să fie condamnat în baza art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal la 3 ani 8 luni închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, în baza art.266 Cod penal la 1 an 4 luni închisoare, în baza art.163 alin.(2) lit. a) Cod penal la 2 ani 8 luni închisoare, iar în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa definitivă sub formă de 7 ani închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu încasarea de la inculpat în folosul statului a cheltuielilor de judecată în mărime de 320 lei, acțiunea civilă să fie admisă

întegral.

Corpul delict - autoturismului de model "Hyundai H100", cu numărul de înmatriculare XXXX, a fi supus confiscării speciale și de trecut în proprietatea statului.

În motivarea cererii acuzatorului de stat a indicat că pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă. Instanța de judecată la aplicarea pedepsei a ignorat toate criteriile de individualizare a pedepsei stabilite de legislația penală și anume gravitatea infracțiunii, persoana celui vinovat și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea.

Apelantul a invocat că pedeapsa stabilită lui Rusu Andrei este vădit neproportională fața de comise de către inculpat și urmările produse, cu abateri de la criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal.

3.2. Avocatul Schibin Dina în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia în latura penală, în partea executării primei părți a pedepsei - 1 an 6 luni de închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

În motivarea apelului a invocat dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale înfăptuită de către prima instanță, pe care o consideră prea aspră, instanța de judecată nu a apreciat dacă scopul pedepsei aplicate poate fi atins și fără executarea pedepsei cu închisoare. Instanța de judecată nu a ținut cont de condițiile expres prevăzute în lege la compartimentul individualizării pedepsei, nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75, 90 Cod penal, greșit a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc numai prin izolarea acestuia, or, corectarea inculpatului este posibilă fără privarea acestuia de libertate.

De asemenea, apărarea a invocat dezacordul cu soluția primei instanțe privind încasarea din contul inculpatului a prejudiciului moral și admiterii în principiu a indemnizației lunare în sumă de 1 985 lei.

3.3. Partea vătămată Ceban Elena, prin care a solicitat casarea sentinței în latura civilă, cu dispunerea încasării de la Rusu Andrei a prejudiciului material cauzat prin infracțiune în sumă de 4 475 lei, a indemnizației lunare până la anularea invalidității în mărime de 1 985,5 lei, a prejudiciului moral cauzat prin infracțiune în mărime de 170 000 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 septembrie 2020, apelurile declarate de către partea vătămată Ceban Elena și de către avocatul Schibin Dina în numele inculpatului au fost respinse, ca nefondate, apelul declarat de către procuror a fost admis, casată parțial sentința, în latura pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Rusu Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal la 3 ani închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport;

- în baza art.266 Cod penal la 1 an închisoare;

- în baza art.163 alin.(2) lit. a) Cod penal la 2 ani închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al

pedepselor aplicate, lui Rusu Andrei i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, prin aplicarea prevederilor art.90¹ Cod penal, prima parte a pedepsei – 2 ani 6 luni închisoare, se va executa în penitenciar, iar restul pedepsei – 2 ani 6 luni închisoare, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, pe un termen de probațiune de 3 ani.

În rest sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. În motivarea soluției pronunțate, instanța de apel a menționat că prezenta cauză a fost judecată de către prima instanță conform procedurii prevăzute de art.364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate la faza urmăririi penale, conform cererii depuse personal până la începerea cercetării judecătorești de către inculpat.

Instanța de apel a statuat că acțiunile inculpatului corect au fost încadrate juridic de către prima instanță în baza art.art.264 alin.(3) lit. a), 266, 163 alin.(2) lit. a) Cod penal, însă la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de criteriile de individualizare a acesteia, menționând că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Colegiul penal a conchis că, soluționând chestiunea privind stabilirea și individualizarea pedepsei urmează a se ține cont de gravitatea infracțiunilor și pericolul social al faptelor săvârșite de către inculpat, de personalitatea inculpatului, astfel, necesită un regim sancționator mai dur pentru a fi posibilă atingerea scopurilor pedepsei.

În consecință instanța de apel a conchis că, inculpatului urmează a i se stabili pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, care va fi echitabilă și proporțională.

Instanța de apel a considerat nefondate argumentele apărării privind aplicarea prevederilor art.90 Cod penal în privința inculpatului, or, modalitatea de executare aleasă de prima instanță este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere faptele comise, urmările produse, personalitatea inculpatului, anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunile comise de către inculpat, iar pedeapsa stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptelor comise de acesta, cât și personalității inculpatului.

Subsidiar, instanța de apel a indicat că, în speță, nu se atestă nici o premisă pentru a aplica față de Rusu Andrei executarea reală a întregului termen de pedeapsă, având în vedere și poziția părții vătămate, care nu a optat pentru pedeapsa închisorii. Mai mult ca atât, însăși inculpatul a dat dovadă de căință sinceră, de faptul că a realizat consecințele faptelor sale și regretă mult pentru cele întâmplate, or, pe parcursul procesului Rusu Andrei a întreprins măsuri în vederea recuperării daunelor materiale și morale cauzate părții vătămate, dovadă fiind recipisele anexate la materialele cauzei care denotă că inculpatul a

transmis părții vătămate suma de 5 000 pentru tratament, 30 000 lei cu titlu de prejudiciul moral, în instanța de apel fiind prezentată declarația părții vătămate autentificată notarial, potrivit căreia inculpatul i-a transmis suma de 50 000 lei în contul pagubei morale și materiale pricinuite în urma accidentului rutier, careva pretenții materiale sau de alt gen partea vătămată față de inculpat neavând deja.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, modalitatea de executare aleasă de prima instanță în privința inculpatului este în acord cu principiul proporționalității, astfel corect a aplicat prevederile art.90¹ Cod penal, care reglementează condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare, însă eronat a stabilit perioada executării reale – 1 an 6 luni și perioada pentru care pedeapsa urmează a fi suspendată – 3 ani, derogând astfel de la prevederile alin.(3) al art.90¹ Cod penal, care prevede, că în cazul infracțiunilor grave, partea de pedeapsă ce trebuie executată în penitenciar nu trebuie să fie mai mică decât jumătate din pedeapsa stabilită de instanța de judecată.

Referitor la acțiunea civilă înaintată, instanța de apel a remarcat faptul că în acest sens, soluția instanței de fond este una justificată, având în vedere că în cadrul judecării cauzei în ordine de apel, părțile au prezentat declarația părții vătămate Ceban Elena, autentificată notarial, potrivit căreia, ultima a primit de la inculpatul Rusu Andrei suma de 50 000 lei în contul pagubei morale și materiale pricinuite în urma accidentului rutier. Careva pretenții materiale sau de alt gen față de inculpat la moment nu are.

5. Nefiind de acord cu soluțiile instanțelor de fond, a declarat recurs ordinar inculpatul Rusu Andrei, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate.

În motivarea cernitelor sale a invocat că, soluția instanței de apel în latura penală, în partea individualizării pedepsei penale, este prea aspră întrucât instanța urma să ia în considerație circumstanțele atenuante pe caz, recunoașterea vinovăției, căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, examinarea cauzei în procedura simplificată, faptul că are la întreținere doi copii minori.

Subliniază că, la stabilirea pedepsei instanța trebuie să țină cont de scopul legii penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Consideră că în speță este posibilă suspendarea integrală a executării pedepsei cu închisoarea și acordarea posibilității acestuia, ca în termenul de probațiune, prin comportament exemplar și muncă cinstită să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat și va oferi o mai bună protecție intereselor societății, decât izolarea lui de societate.

În opinia recurentului, instanța de judecată nu a identificat în mod corespunzător mărimea pedepsei aplicate.

6. Asupra recursului declarat a prezentat referință procurorul, care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsite de temeiuri legale, deoarece instanța de apel și-a motivat corect soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.61, 75, 85 Cod penal, în privința individualizării pedepsei stabilite inculpatului, or, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru inculpatul care a comis această infracțiune, luând în considerație regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului și duratei pedepsei.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că recurentul indică în calitate de temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, în sensul că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În susținerea acestei concluzii, examinând motivele invocate în recursul ordinar, Colegiul penal constată că prin acestea se expune o opinie critică asupra modalității de individualizare a pedepsei, precum și cele ce țin de executarea acesteia.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal atestă că motivul și temeiul de recurs invocat de către recurent, nu și-a găsit confirmarea, în speță nefiind constată eroarea de drept invocată. Tot aici, Colegiul penal menționează, că argumentele din recurs preponderent sunt aceleași care au fost invocate și în cererea de apel, în privința căroră instanța de apel s-a pronunțat în mod argumentat și detaliat și reiterarea căroră nu o consideră necesară.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul penal menționează, că potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de

circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, *instanța de judecată*, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, *ea poate* dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Astfel, lexemul „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, instanța de apel corect a reținut că inculpatul a comis trei infracțiuni, dintre care potrivit art.16 Cod penal, o infracțiune este mai puțin ușoară, a doua a fiind ușoară și a treia gravă, toate fiind comise cu intenție, prin urmare instanța de fond și instanța de apel a motivat iraționalitatea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, în speță inculpatul beneficiind deja de suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal conchide că instanța de apel, stabilind noile limite ale pedepselor, conform art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, prin aplicarea prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, și anume prin cumulare parțială, corect a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, dintre care inculpatul urmează să execute real doar 2 ani și 6 luni, în rest fiind dispusă suspendarea condiționată pentru perioada de probațiune de 3 ani.

În opinia Colegiului penal instanțele inferioare corect și legal au stabilit pedeapsa inculpatului, precum și modalitatea de executare a acesteia, motivându-și în mod temeinic soluția în acest sens, iar argumentele recurentului cu privire la aplicarea art.90 Cod penal

sunt declarative, deoarece nu conțin o motivare a solicitărilor cu referire la circumstanțe concrete ale cauzei.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că alegațiile recurentului cu privire la comiterea erorii de drept, individualizarea contrară prevederilor legale a pedepsei stabilite inculpatului, sunt vădit neîntemeiate, întrucât însăși recurentul nu a identificat și nu a expus în recurs care anume prevederi legale au fost încălcate de către instanța de apel la individualizarea pedepsei.

Colegiul penal reiterează că la stabilirea tipului, măsurii și modului de executare a pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.7, 16, 75-78, 84 Cod penal, soluția fiind motivată corespunzător circumstanțelor cauzei, corect concluzionând că scopul pedepsei poate fi atins doar cu executarea reală a unei părți din pedeapsa cu închisoare stabilite lui Rusu Andrei, aceasta fiind proporțională și echitabilă faptelor intenționate comise de către inculpat.

Prin urmare, Colegiul penal constată, că concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind motivată și aplicată în limitele legii, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către inculpatul Rusu Andrei, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Rusu Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Rusu Andrei xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 01 aprilie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena